

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ (Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ.)

6ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της την 18^η Νοεμβρίου 2022 με την εξής σύνθεση:
Ε. Σβολοπούλου Πρόεδρος, Ιωάννα Θεμελή Εισηγήτρια, και Σ. Σταματοπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 14.10.2022 με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) 1446/14.10.2022 Προδικαστική Προσφυγή του κ. ... ασκούντος ατομική επιχείρηση καθαρισμού με τον διακριτικό τίτλο "...",

Κατά της (...), όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Με την προδικαστική προσφυγή ο προσφεύγων αιτείται να ακυρωθούν η με αριθ. 24942/04.10.2022 απόφαση του Υπουργού Υποδομών και Μεταφορών καθώς και η, ενσωματωθείσα σε αυτήν, με αριθ. ΚΓ/Δ11/Ε 5492/08.03.2022 απόφαση του ίδιου υπουργού, που ελήφθη στο πλαίσιο του ηλεκτρονικού ανοικτού διαγωνισμού, για την ανάδειξη αναδόχου καθαρισμού χώρων και επιφανειών των εγκαταστάσεων της ... στο νομό ... για το χρονικό διάστημα από 01-04-2022 έως 31-03-2025, με πραγματική ημερομηνία έναρξης από την εγκατάσταση του αναδόχου (ΚΗΜΔΗΣ .../22-11-2021, ΕΣΗΔΗΣ ...), με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής, συνολικού προϋπολογισμού 1.938.912,84 ευρώ, χωρίς ΦΠΑ. Η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης ζητείται, κατά το μέρος που έγιναν αποδεκτές οι προφορές των δύο προτασόμενων του προσφεύγοντος -κατά το κριτήριο ανάθεσης- οικονομικών φορέων ...) και ..., και αναδείχθηκε η ... οριστικός ανάδοχος της σύμβασης.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Ιωάννα Θεμελή

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή για την άσκηση της προσφυγής έχει καταβληθεί και δεσμευτεί το νόμιμο παράβολο σύμφωνα με τα άρθρα 363 του ν. 4412/2016 και 5 του Π.Δ. 39/2017, ποσού 9.695,00 ευρώ, υπολογιζόμενο με βάση την προϋπολογιζόμενη αξία της σύμβασης (βλ. προσκομιζόμενο ηλεκτρονικό παράβολο αυτόματης δέσμευσης με κωδικό ..., και την ένδειξη *ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ*, προσκομιζόμενο αποδεικτικό πληρωμής της Τράπεζας Πειραιώς από 13-10-2022, εκτύπωση από την επίσημη ιστοσελίδα της ΓΓΠΣ του ΥΠΟΙΚ με τα στοιχεία του παραβόλου και την ένδειξη *δεσμευμένο* σύμφωνα με το από 18-10-2022 υπηρεσιακό ηλεκτρονικό μήνυμα του αρμόδιου υπαλλήλου ΑΕΠΠ).

2. Επειδή, στο πλαίσιο της διαγωνιστικής διαδικασίας που εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ καθ' ύλην και κατά χρόνο, λόγω προϋπολογιζόμενης αξίας της προμήθειας και χρόνου δημοσίευσης της διακήρυξης στο ΚΗΜΔΗΣ, εμπροθέσμως, προσηκόντως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκήθηκε - σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 361 και τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 362 του ν. 4412/2016 και την παρ. 1 εδ. α) του άρθρου 4, και την παρ. 2 του άρθ. 8 του ΠΔ 39/2017- με ανάρτηση στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού την 14-10-2022 -η υπό κρίση προσφυγή κατά της προσβαλλόμενης απόφασης, που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα την 4-10-2022 μέσω της λειτουργικότητας *επικοινωνία* του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού, και είναι εκτελεστή πράξη περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών-οικονομικών προσφορών-δικαιολογητικών αναδόχου. Η αναθέτουσα αρχή γνωστοποίησε, την 20-10-2022, την υπό εξέταση προσφυγή με ανάρτηση στην *επικοινωνία* σύμφωνα με σύμφωνα με το άρθ. 365 παρ. 1 περ. α) και ακολούθως, την 10-11-2022, κοινοποίησε στην ΕΑΔΗΣΥ, αλλά όχι στον προσφεύγοντα, τις απόψεις της επί της προσφυγής εκπροθέσμως και απαραδέκτως καθ' υπέρβαση της νόμιμης 15ήμερης αποκλειστικής προθεσμίας από την άσκηση της προσφυγής την 14-10-2022 (άρθ. 365 παρ. 1 περ. β) και παρ. 8 του ν. 4412/2016). Για τον λόγο αυτό οι απόψεις της αναθέτουσας αρχής δεν εξετάζονται στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

3. Επειδή ο προσφεύγων θεμελιώνει πρόδηλο έννομο συμφέρον για την άσκηση προδικαστικής προσφυγής κατά της επίμαχης απόφασης με σκοπό την ακύρωση των προσφορών των δύο προτασόμενων στην σειρά κατάταξης οικονομικών φορέων και την περαιτέρω ανάδειξή του ως αναδόχου, έχοντας υποβάλει την τρίτη χαμηλότερη αποδεκτή οικονομική και τεχνική προσφορά.

4. Επειδή ο προσφεύγων, με τον πρώτο λόγο της προσφυγής επικαλούμενος τα άρθρα 18 καί 91 του ν. 4412/2016, το άρθ. 6 της ΕΓΣΕΕ με την οποία καθιερώθηκε από 1-1-1984 η εβδομαδιαία εργασία των 40 ωρών, την Υπουργική Απόφαση 107675/2021 (ΦΕΚ 6263/Β/27-12-2021) περί του ύψους των κατωτάτων μισθών και ημερομισθίων, τον ν. 4093/2012 άρθ. πρώτο υποπαρ. ΙΑ.11, τον ν. 133/1975, που κύρωσε το άρθ. 5 παρ. 1 της ΕΓΣΕΕ 1975, το άρθ. 2 του α.ν. 539/1945 περί χορηγήσεως κανονικών αδειών μετ' αποδοχών, την ΥΑ 19040/1981 άρθρα 1 παρ. 1 και 5 περί δώρων εορτών Πάσχα και Χριστουγέννων, την με αριθ. πρωτ. οικ 3392/01/03/05 Εγκύκλιο και τον ν. 4504/1966 άρθ. 3 παρ. 16 περί επιδόματος αδείας, το άρθ. 2 του ν.δ.3755/1957 περί προσαύξησης κατά 75% σε περίπτωση εργασίας τις Κυριακές και αργίες, το άρθ. 60 του ν. 4808/2021 περί καθορισμού των ημερών υποχρεωτικών αργιών, την υπ' αριθ. 1830/1946 ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, η οποία συμπληρώθηκε και ερμηνεύθηκε από την όμοια ΚΥΑ 25825/1951 περί της προσαύξησης 25% σε περίπτωση νυχτερινής εργασίας, το άρθ. 31 ν. 4756/2020 περί του ύψους των ασφαλιστικών εισφορών, την υπ' αριθ. Φ10221/οικ.26816/929/30-11-2011 (ΦΕΚ Β' 2778/2-12- 2011) απόφαση του Υπουργού Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης με θέμα «Βαριές & ανθυγιεινές εργασίες», και τον όρο 2.7.4 της διακήρυξης στρέφεται κατά της αποδοχής των οικονομικών προσφορών αμφοτέρων των προτασόμενων συνδιαγωνιζομένων, ισχυριζόμενος ότι έπρεπε να απορριφθούν λόγω υπολογισμού του εργατικού και ασφαλιστικού κόστους σε ύψος χαμηλότερο του νομίμου, και τούτο κατά παράβαση των διατάξεων της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας, καθόσον δεν συμπεριέλαβαν στις προσφορές τους την αμοιβή των εργαζομένων για τις ημέρες των υποχρεωτικών αργιών. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων παραθέτει στην προσφυγή λεπτομερή κατάστρωση αριθμητικών υπολογισμών του -κατ' αυτόν- ελαχίστου νομίμου εργατικού κόστους (με υπολογισμούς κονδυλίων

μισθού και ασφαλιστικών εισφορών), καταλήγοντας κατόπιν τούτων ότι «
..Άρα, η προσφορά διαγωνιζομένου που υπολογίζει τις μικτές αποδοχές σε
ύψος κατώτερο του 995.368,01€ απορρίπτεται ως απαράδεκτη, καθότι
υπολείπεται του ελάχιστου νόμιμου εργατικού κόστους.. Άρα, η προσφορά
διαγωνιζομένου που υπολογίζει τις εισφορές σε ύψος κατώτερο του
247.556,36€ απορρίπτεται ως απαράδεκτη, καθότι υπολείπεται του ελάχιστου
νόμιμου ασφαλιστικού κόστους κόστους... Αντίθετα, οι διαγωνιζόμενες εταιρίες
που υπολογίζουν: Α) Μικτές αποδοχές χαμηλότερες του 995.368,01€ ή/και Β)
Εισφορές (με ΕΛΠΚ) χαμηλότερες του 245.756,36€ ή και Γ) Συνολικό εργατικό
και ασφαλιστικό κόστος χαμηλότερο του 1.242.924,37€ είναι απορριπτέες ως
απαράδεκτες διότι υπολείπονται του ελάχιστου νόμιμου εργατικού ή/και
ασφαλιστικού κόστους, και προφανώς διαμόρφωσαν τις προσφορές τους κατά
παράβαση των διατάξεων της εργατικής ή/και ασφαλιστικής νομοθεσίας». Εν
συνεχεία, καθόσον ειδικότερα αφορά στην οικονομική προσφορά του
προσωρινού αναδόχου, αναφέρεται στην προσφυγή ότι «...υπολογίζει τις
μικτές αποδοχές μηνιαίως σε ύψος 19.946,11€/ μήνα, συνεπώς υπολείπεται
κατά 7.703,00€ μηνιαίως στις μικτές αποδοχές από το κατώτερο νόμιμο
εργατικό κόστος μικτών αποδοχών (27.649,11€)!!! Άρα, για το σύνολο του
έργου (36 μήνες) υπολείπεται κατά 277.308,00€ στις μικτές αποδοχές!!..
Άλλωστε, και το συνολικό εργατικό και ασφαλιστικό κόστος που δηλώνει
(33.509,19€) υπολείπεται του ελάχιστου νομίμου 34.525,68€ » Περαιτέρω δε,
καθόσον ειδικότερα αφορά στην οικονομική προσφορά του προτασσόμενου
οικονομικού φορέα κ., αναφέρεται στην προσφυγή ότι «.. Α) Δηλώνει
μικτές αποδοχές 26.935,69€, και συνεπώς υπολείπεται κατά 713,42€ μηνιαίως
στις μικτές αποδοχές από το κατώτερο νόμιμο εργατικό κόστος μικτών
αποδοχών (27.649,11€)!!! Άρα, για το σύνολο του έργου (36 μήνες)
υπολείπεται κατά 713,42 x 36 μήνες =25.683,12€ στις μικτές αποδοχές!! Β)
Δηλώνει εισφορές 6.650,42 ευρώ μηνιαίως και άρα υπολείπεται του ελάχιστου
νομίμου (6.826,57€ χωρίς εισφορά ΕΛΠΚ) κατά 176,15 ευρώ μηνιαίως.
Άλλωστε, εφόσον υπολογίζει εσφαλμένα τις μικτές αποδοχές σε ύψος
κατώτερο του νομίμου, κατά λογική αναγκαιότητα υπολογίζει και τις εισφορές
σε ύψος κατώτερο του νομίμου. Άρα, για το σύνολο του έργου (36 μήνες)
υπολείπεται κατά 176,15 x 36 μήνες =6.341,40€ στις εισφορές!! Γ) Τέλος, και

το συνολικό εργατικό και ασφαλιστικό κόστος που δηλώνει (33.586,11€) υπολείπεται του ελάχιστου νομίμου 34.525,68€.» Συνεπώς ο προσφεύγων αφού παράθεσε αναλυτικούς υπολογισμούς (σελ. 6-17 της προσφυγής) των κατ' αυτόν νομίμων ελάχιστων κονδυλίων υπολογισμού του νόμιμου εργατικού κόστους, εν συνεχεία, άνευ προσδιορισμού συγκεκριμένων πλημμελειών στις πλησσόμενες οικονομικές προσφορές ισχυρίζεται ότι πρέπει να ακυρωθούν επειδή δεν συμπίπτουν με το νόμιμο ελάχιστο εργατικό κόστος που ο ίδιος υπολογίζει και παραθέτει αναλυτικά στην προσφυγή.

5. Επειδή εφαρμοστέα εν προκειμένω είναι τα άρθρα 18 παρ. 1, 2, 4, άρθ. 53 παρ. 1, 2 περ. ε), ιε), ιζ), ιη), 71 παρ. α), 91 παρ. 1 περ. α), β), 346, 360, 362 παρ. 1, 367 παρ. 1 του ν. 4412/2016 και το άρθ. 68 του ν. 3863/2010.

6. Επειδή στο έγγραφο της προδικαστικής προσφυγής πρέπει να γίνεται επίκληση όλων των νομικών και πραγματικών αιτιάσεων που δικαιολογούν το υποβαλλόμενο αίτημα για την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης κατά τρόπο ειδικό ώστε να καθίσταται σαφές στην ΕΑΔΗΣΥ (και συνακόλουθα στο δικαστήριο σε τυχόν επόμενο στάδιο) ποίων συγκεκριμένων διατάξεων του νόμου ή της διακήρυξης έχει λάβει χώρα παραβίαση, (βλ. Φ. ΑΡΝΑΟΥΤΟΓΛΟΥ, *Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων*, Νομική Βιβλιοθήκη, 2η έκδ., 2013, αρ.104, σελ. 71-72, Δ. ΡΑΙΚΟΣ, Ε. ΒΛΑΧΟΥ, Ε. ΣΑΒΒΙΔΗ, *Δημόσιες Συμβάσεις Ν. 4412/2016 Ερμηνεία κατ' άρθρο*, Τόμος Ι, σελ. 1189 και Χ. ΔΕΤΣΑΡΙΔΗΣ, *Η προδικαστική προσφυγή στο στάδιο ανάθεσης Δημοσίων Συμβάσεων*, 2019, εκδ. ΣΑΚΚΟΥΛΑ, σελ.362). Τούτο προκύπτει ευθέως από τον νόμο και δη τα άρθ. 362, 367 του ν. 4412/2016 σύμφωνα με τα οποία « *Η προδικαστική προσφυγή περιέχει τις νομικές και πραγματικές αιτιάσεις που δικαιολογούν το αίτημά της*» (άρθ. 362), επί της βασιμότητας των οποίων «*προβαλλόμενων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφυγής Η ΑΕΠΠ(ήδη ΕΑΔΗΣΥ) αποφαινεται αιτιολογημένα*» (άρθ. 367), προκειμένου να δεχθεί την προσφυγή και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ή αντίθετα να απορρίψει την προσφυγή (άρθ. 367), κατόπιν ακριβώς της αξιολόγησης των προβαλλομένων ισχυρισμών. Ειδικότερα, η κρίση της βασιμότητας των προβαλλομένων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφυγής προϋποθέτει ότι οι λόγοι της προσφυγής είναι

επαρκώς ορισμένοι και δεκτικοί νομικής αξιολόγησης, υπό την έννοια ότι ιστορούνται στην προσφυγή οι συγκεκριμένες νομικές και πραγματικές πλημμέλειες της προσβαλλόμενης απόφασης σε σχέση με την ισχύουσα εθνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία. Δηλαδή, για το ορισμένο της προσφυγής απαιτείται να προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη *"εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής έχει ληφθεί κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας"* (άρθ. 346, 360 του ν. 4412/2016), με συγκεκριμένη αναφορά στις πλημμέλειες της προσβαλλόμενης πράξης της οποίας ζητείται η ακύρωση για τον λόγο αυτό. Περαιτέρω, έχει *ad hoc* κριθεί, καθόσον αφορά σε προσβολή απόφασης αναθέτουσας αρχής με την οποία κρίνεται παραδεκτή προσφορά διαγωνιζομένου που περιέχει κονδύλια εργατικού κόστους, ότι *«... Εξάλλου, και ο ισχυρισμός του αιτούντος που αφορά στον τρόπο υπολογισμού από την αναδειχθείσα ανάδοχο παρεμβαίνουσα εταιρεία των δώρων Χριστουγέννων-Πάσχα, του επιδόματος αδείας και της αντικαταστάσεως αδειών, ανεξαρτήτως του ότι αορίστως αναφέρεται σε ανορθόδοξους τρόπους και μεθόδους προσδιορισμού των ποσών αυτών από την παρεμβαίνουσα κατά την κατάρτιση της προσφοράς της, δεν πιθανολογείται σοβαρά ως βάσιμος και πρέπει να απορριφθεί, ενόψει του ότι αποδίδεται πλημμέλεια συνολικώς στον τρόπο υπολογισμού των ανωτέρω ποσών με βάση την εργατική νομοθεσία χωρίς να καθίστανται σαφείς όλες οι προβαλλόμενες επιμέρους αποκλίσεις από την εν λόγω νομοθεσία...»* (ΣΤΕ 792/2009 (ΑΣΦ). Ομοίως έχει *ad hoc* κριθεί ότι *«...Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση ο αιτών επαναλαμβάνει τον προβληθέντα με την προδικαστική προσφυγή του ισχυρισμό, σύμφωνα με τον οποίο η οικονομική προσφορά της παρεμβαίνουσας εταιρείας ήταν απορριπτέα, διότι υπολειπόταν του ελαχίστου εργατικού κόστους για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών, όπως το ελάχιστο αυτό κόστος είχε προσδιορίσει ο ίδιος, με αναλυτικούς υπολογισμούς, τους οποίους είχε περιλάβει στην προσφυγή του. Ισχυρίζεται δε, περαιτέρω, ο αιτών ότι με μη νόμιμη αιτιολογία απέρριψε η αναθέτουσα αρχή τις σχετικές αιτιάσεις της προδικαστικής προσφυγής του. Ειδικότερα, στην προδικαστική του προσφυγή ο αιτών είχε παραθέσει πίνακες ανάλυσης εργατικού κόστους για το απαιτούμενο κατά την διακήρυξη προσωπικό (καθαριστές, καθαριστές-βοηθοί χειριστές μηχανημάτων, χειριστές*

ανυψωτικών μηχανημάτων). Στους πίνακες αυτούς είχαν περιληφθεί κονδύλια για τα μηνιαία ποσά αμοιβών των εργαζομένων, τις ασφαλιστικές εισφορές, τα δώρα Χριστουγέννων - Πάσχα, το επίδομα αδείας και το κόστος αντικατάστασης εργαζομένων σε κανονική άδεια. Σύμφωνα δε με τους σχετικούς υπολογισμούς, το ελάχιστο συνολικό κόστος για την κάλυψη των αποδοχών του προσωπικού, συνυπολογιζομένων και των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, ανερχόταν σε 623.106,24 ευρώ και, συνεπώς, κατά τους ισχυρισμούς του αιτούντος, η οικονομική προσφορά της παρεμβαίνουσας, η οποία είχε υπολογίσει το ποσό αυτό σε 621.935,4 ευρώ, δηλαδή σε ύψος, που δεν κάλυπτε τις ελάχιστες νόμιμες αποδοχές του προσωπικού, έπρεπε, για το λόγο αυτό να απορριφθεί... Δεν πιθανολογείται σοβαρά ότι πάσχει η απορριπτική της προδικαστικής προσφυγής του αιτούντος απόφαση, εκ μόνου του λόγου ότι η Επιτροπή Αξιολόγησης Προσφυγών με το σχετικό πρακτικό της (το οποίο εγκρίθηκε από την αναθέτουσα αρχή) απεδέχθη την ορθότητα του υπολογισμού του κόστους αντικατάστασης από την παρεμβαίνουσα, χωρίς να παραθέσει στο πρακτικό αυτό ειδικούς υπολογισμούς για τον προσδιορισμό του εν λόγω κόστους. Τούτο διότι ο αιτών στην προσφυγή του δεν είχε αμφισβητήσει ειδικώς τον τρόπο υπολογισμού του κόστους αντικατάστασης από την παρεμβαίνουσα, αλλά είχε αρκестθεί στην παράθεση των δικών του υπολογισμών για όλα τα επί μέρους κονδύλια, τα οποία, κατά τους ισχυρισμούς του, προσδιόριζαν το εργατικό κόστος για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών. Εφ'όσον δε η αναθέτουσα αρχή δεν απεδέχθη, στο σύνολό τους, τους ανωτέρω υπολογισμούς του αιτούντος περί του ελαχίστου εργατικού κόστους (περιλαμβανομένων και των υπολογισμών περί του κόστους αντικατάστασης), ενώ έκρινε ότι τα κονδύλια που είχε προϋπολογίσει η παρεμβαίνουσα στην προσφορά της υπερκάλυπταν το εν λόγω ελάχιστο κόστος, ώφειλε ο αιτών με την υπό κρίση αίτηση, όπως έγινε δεκτό και στην προηγούμενη σκέψη, να πλήξει με συγκεκριμένους ισχυρισμούς τον τρόπο υπολογισμού του κόστους αντικατάστασης από την παρεμβαίνουσα, τον οποίο απεδέχθη η αναθέτουσα αρχή. Με τα δεδομένα αυτά, ο ως άνω εξεταζόμενος λόγος της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, όπως προβάλλεται, δεν πιθανολογείται σοβαρά ως βάσιμος...» (ΣτΕ 441/2014 (ΑΣΦ). Συνεπώς δεν αρκεί για το ορισμένο της

προσφυγής η παράθεση από τον προσφεύγοντα των -κατά την δική του άποψη νόμιμων- κονδυλίων ελάχιστης εργατικής δαπάνης, η εξαγωγή αθροίσματος, η σύγκριση του εξαγόμενου αθροίσματος με την πλησσόμενη προσφορά συνδιαγωνιζόμενου, που απεδέχθη η προσβαλλόμενη απόφαση, και η συλλήβδην παράθεση του συμπεράσματος ότι, εφόσον η πλησσόμενη προσφορά υπολείπεται του -κατά την προσφυγή ελάχιστου νόμιμου- εργατικού κόστους, πλημμελώς εγένετο αποδεκτή με την προσβαλλόμενη απόφαση. Αλλά αντίθετα η προσφεύγων οφείλει «να πλήξει με συγκεκριμένους ισχυρισμούς τον τρόπο υπολογισμού του κόστους από την παρεμβαίνουσα, τον οποίο απεδέχθη η αναθέτουσα αρχή» (βλ. νομολογία παραπάνω). Και τούτο διότι δεν μπορεί παραδεκτά να «αποδίδεται πλημμέλεια συνολικώς στον τρόπο υπολογισμού των ανωτέρω ποσών με βάση την εργατική νομοθεσία χωρίς να καθίστανται σαφείς όλες οι προβαλλόμενες επιμέρους αποκλίσεις από την εν λόγω νομοθεσία» (βλ. νομολογία παραπάνω). Σε διαφορετική περίπτωση, δηλαδή αν γινόταν δεκτό ότι παραδεκτά με την προσφυγή ζητείται η ακύρωση προσβαλλόμενης απόφασης και αποκλεισμός προσφοράς όχι επί τη βάσει συγκεκριμένων ιστορούμενων την προσφυγή πλημμελειών, αλλά επί τη βάσει υποκειμενικών εκδοχών του προσφεύγοντος περί του τι συνιστά νόμιμη προσφορά, τότε δεν θα κρινόταν η προσβαλλόμενη απόφαση και η πλησσόμενη αποδεκτή προσφορά, αλλά οι γενικές και ασύνδετες με την εξεταζόμενη πλησσόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής αντιλήψεις του προσφεύγοντος περί του τι συνιστά εν γένει νόμιμη και αποδεκτή προσφορά και δη ελάχιστο εργατικό κόστος. Εν προκειμένω, με τους εξεταζόμενους ισχυρισμούς της προσφυγής δεν προβάλλεται καμία συγκεκριμένη πλημμέλεια της προσβαλλόμενης απόφασης, και μάλιστα δεν προβάλλεται συγκεκριμένη πλημμέλεια των πλησσόμενων οικονομικών προσφορών. Ο προσφεύγων αρκείται στον συλλήβδην αόριστο και ανεπίδεκτο νομικής αξιολόγησης ισχυρισμό ότι εφόσον οι οικονομικές προσφορές υπολείπονται του εργατικού κόστους που ο ίδιος υπολογίζει και θεωρεί ως νόμιμο, επομένως πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση που τις έκρινε αποδεκτές. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος ο εξεταζόμενος ισχυρισμός της προσφυγής καθόσον ο προσφεύγων -ως έχει ad hoc κριθεί- «δεν είχε αμφισβητήσει ειδικώς τον

τρόπο υπολογισμού του κόστους από την παρεμβαίνουσα, αλλά είχε αρκестθεί στην παράθεση των δικών του υπολογισμών για όλα τα επί μέρους κονδύλια, τα οποία, κατά τους ισχυρισμούς του, προσδιόριζαν το εργατικό κόστος για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών» (*ad hoc* νομολογία, *op cit*).

7. Επειδή περαιτέρω, στον πρώτο λόγο της προσφυγής ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το σκέλος που αποδέχτηκε τις πλησσόμενες οικονομικές προσφορές διότι κατά την προσφυγή οι προσφέροντες δηλώνουν ότι δεν προτίθενται να προβούν σε αμοιβή για τις ημέρες των υποχρεωτικών αργιών. Και συγκεκριμένα ότι η προσωρινή ανάδοχος «δηλώνει πως για το χρονικό διάστημα 01/04/2023-31/03/2024 οι εργαζόμενοι θα εργαστούν και θα αμειφθούν για 253 ημέρες Δευτέρα έως Παρασκευή, ενώ ημερολογιακά και μόνο και για το ίδιο διάστημα έπρεπε να υπολογίσει 260 ημέρες εργασίας. Αντιστοίχως για το χρονικό διάστημα 01/04/2024 έως 31/03/2025 έπρεπε να υπολογίσει 261 ημέρες εργασίας αντί των 252 που υπολόγισε. *κοκ* . Από τις ημέρες που δηλώνει, είναι σαφές ότι δεν υπολόγισε καθόλου εργατικό κόστος για τις ημέρες των υποχρεωτικών αργιών. Τούτο συνιστά πρόδηλη παράβαση της εργατικής νομοθεσίας, και συγκεκριμένα του νομοθετικού διατάγματος 3755/1957 άρθρο 2». Και ότι ο κ. «δεν προτίθεται να προβεί στην αμοιβή για τις ημέρες των υποχρεωτικών αργιών. Με βάση τα ως άνω έπρεπε να υπολογίσει 166.416 ώρες απασχόλησης για το σύνολο του έργου. Αντίθετα, η ίδια δεν υπολόγισε καθόλου εργατικό κόστος για τις αργίες. Έστω με το ενδεχόμενο ότι υπολόγισε εργατικό κόστος σύμφωνα με το σκεπτικό της προαναφερθείσας εταιρείας αναφέρουμε τα εξής: Σύμφωνα με το ημερολόγιο οι αργίες που αφορούν το εν λόγω διάστημα της σύμβασης είναι 23. Συνεπώς 24 άτομα x 23 ημέρες x 8 ώρες= 4.416,00 ώρες. Σύμφωνα με τα ως άνω εκτεθέντα και με την κατώτερη εργατοώρα που έπρεπε να υπολογιστεί όπως αναφέρουμε ανωτέρω, όφειλε να έχει υπολογίσει μηνιαίως για τις ώρες των αργιών: 4.416 ώρες /36 μήνες x 5,681€= 696,87€, το οποίο ουδόλως έκανε (Τυχόν διαφοροποιήσεις οφείλονται στην απεικόνιση των πράξεων) Τούτο συνιστά πρόδηλη παράβαση της εργατικής νομοθεσίας, και συγκεκριμένα του νομοθετικού διατάγματος 3755/1957 άρθρο 2».

9. Επειδή καθόσον μεν αφορά στην πλησσύμενη οικονομική προσφορά του προσωρινού αναδόχου είναι απορριπτέος ως αβάσιμος ο ισχυρισμός της προσφυγής ότι δεν υπολόγισε την αμοιβή των εργαζομένων για της ημέρες αργίας, και ιδία ότι υπολόγισε 253 αμειβόμενες ημέρες, ενώ έπρεπε να υπολογίσει 260 ημέρες για το έτος 2023-2024 ,και 252 αμειβόμενες ημέρες, ενώ έπρεπε να υπολογίσει 261 αμειβόμενες ημέρες για το έτος 2024-2025. Όμως, δεν προκύπτει από την προσφορά του προσωρινού αναδόχου δήλωσή του ότι οι εργαζόμενοι δεν πρόκειται να αμειφθούν εφόσον απασχοληθούν σε ημέρες αργίες, παρά τα αντίθετα που ισχυρίζεται ο προσφεύγων. Αντίθετα, όπως προκύπτει από την επίμαχη οικονομική προσφορά, που είναι αναρτημένη στο ΕΣΗΔΗΣ, για το μεν έτος 2022/2023 έχουν υπολογιστεί 256 ημέρες συν 8 ημέρες αργιών για όλες τις βάρδιες εργαζομένων (πρωινή, απογευματινή, νυκτερινή), δηλαδή εν συνόλω 264 αμειβόμενες ημέρες. Για το δε επίμαχο έτος 2023/2024 έχουν υπολογιστεί 253 ημέρες συν 9 ημέρες αργιών για όλες τις βάρδιες εργαζομένων (πρωινή, απογευματινή, νυκτερινή), δηλαδή εν συνόλω 262 αμειβόμενες ημέρες και σε καμία περίπτωση 253 ημέρες ως αναφέρει ο προσφεύγων. Για το δε επίμαχο έτος 2025/2026 έχουν υπολογιστεί 252 ημέρες συν 9 ημέρες αργιών για όλες τις βάρδιες εργαζομένων (πρωινή, απογευματινή, νυκτερινή) δηλαδή εν συνόλω 261 αμειβόμενες ημέρες και σε καμία περίπτωση 252 ημέρες όπως αναφέρει ο προσφεύγων (βλ. αρχεία οικονομικής προσφοράς με τον τίτλο *ΕΝΤΥΠΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Β*, σελ. 2, και με τον τίτλο *Στοιχεία άρθρου 68 του Ν. 3863/2010*, σελ. 2). Συνεπώς είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, επί εσφαλμένης προϋπόθεσης στηριζόμενος, ο εξεταζόμενος ισχυρισμός της προσφυγής και εν συνόλω ο πρώτος λόγος της προσφυγής ως προς την προσφορά του προσωρινού αναδόχου. Περαιτέρω, είναι απορριπτέος ως αόριστος ο ισχυρισμός κατά της οικονομικής προσφοράς του δεύτερου αποδεκτού κ., καθόσον 1) ενώ ισχυρίζεται ότι ο προσφέρων έπρεπε -κατά την άποψη του προσφεύγοντα- να υπολογίσει 166.416 ώρες απασχόλησης για το σύνολο του έργου -στις οποίες προφανώς να εμπεριέχονται και οι ώρες απασχόλησης σε ημέρες αργίες-, όμως εν συνεχεία δεν αναφέρει ούτε πόσες ώρες υπολόγισε ο προσφέρων ούτε εάν τυχόν δεν υπολόγισε ώρες απασχόλησης του προσωπικού σε ημέρες αργίες,

δηλαδή δεν προσάπτεται συγκεκριμένη ελέγξιμη πλημμέλεια στην οικονομική προσφορά, ii) περαιτέρω είναι άνευ ετέρου απορριπτέο το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού που αρχίζει με την φράση ότι «Έστω με το ενδεχόμενο ότι υπολόγισε εργατικό κόστος...», καθόσον οι τυχόν πλημμέλειες της πλησσύμενης οικονομικής προσφοράς δεν εξετάζονται από την ΕΑΔΗΣΥ βάσει αναφερόμενων υποθετικών ή συνεκδοχικών περιστατικών που κατά την προσφυγή ενδεχομένως ισχύουν ή ίσως και όχι, αλλά μόνο εφ' όσον φέρονται επί συγκεκριμένης περιγραφόμενης ειδικά πλημμέλειας της προσφοράς και της προσβαλλόμενης απόφασης που την αποδέχτηκε ενώ έπρεπε να την απορρίψει iii) επί πλέον το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού είναι και περαιτέρω αόριστο διότι, ενώ ο προσφεύγων προβαίνει σε συγκεκριμένο υπολογισμό -κατ' αυτόν- του νόμιμου εργατικού κόστους για την αμοιβή των ωρών αργιών και καταλήγει ότι ο προσφέρων «...όφειλε να έχει υπολογίσει μηνιαίως για τις ώρες των αργιών: $4.416 \text{ ώρες} / 36 \text{ μήνες} \times 5,681\text{€} = 696,87\text{€}$, το οποίο ουδόλως έκανε.» Όμως, δεν απαιτείται από την διακήρυξη να περιέχεται στην οικονομική προσφορά συγκεκριμένος διακριτός και χωριστός υπολογισμός της αμοιβής των ωρών αργιών, ούτε κατά τον άνω τρόπο που παραθέτει ο προσφεύγων, ούτε κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο, ούτε άλλως τε ο προσφεύγων επικαλείται σχετικό όρο απαίτηση ή διάταξη της διακήρυξης ή του νόμου. Επί πλέον αναποδείκτως ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το -κατά τον ίδιο απαιτούμενο- ποσόν 696,87 ευρώ για μηνιαία αμοιβή των αργιών δεν υπολογίζεται στην επίμαχη προσφορά. Και τούτο επειδή δεν προκύπτει, ούτε ο προσφεύγων ισχυρίζεται ούτε αποδεικνύει ότι το συγκεκριμένο επίμαχο κονδύλιο των 696,87 ευρώ δεν περιέχεται στο συνολικό ποσό της οικονομικής προσφοράς του συνδιαγωνιζόμενου (38.243,62 ευρώ μηνιαίως). Συνεπώς, είναι απορριπτέος ως αόριστος αναπόδεικτος και μη ελέγξιμος ο εξεταζόμενος ισχυρισμός της προσφυγής και εν συνόλω ο δεύτερος λόγος της προσφυγής ως προς την οικονομική προσφορά του δεύτερου αναδειχθέντος μειοδότη κ.

10. Επειδή στη διακήρυξη ορίζεται ότι: *“2.3.3.2. Τεχνική Προσφορά Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το κεφάλαιο “Απαιτήσεις-Τεχνικές Προδιαγραφές” του Παραρτήματος ... της Διακήρυξης,*

περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, με βάση το κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στο ως άνω Παράρτημα.... ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ... ΣΤΟ 2.3 ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΔΟΧΟΥ 2.3.1 Ο ανάδοχος είναι υποχρεωμένος: 2.3.1_1 Να διαθέτει τον απαιτούμενο εξοπλισμό, ιδιόκτητο ή μισθωμένο για όλη την διάρκεια της σύμβασης. Οι ελάχιστες απαιτήσεις σε εξοπλισμό είναι:... ζ) φορτηγό αυτοκίνητο για την μεταφορά απορριμμάτων... ”

11. Επειδή εφαρμοστέα εν προκειμένω είναι τα άρθρα 18 παρ. 1, άρθ. 53 παρ. 1, 2 περ. ια), ιζ), άρθ. 54 παρ. 1, 3 περ. α), Παράρτημα VIII με τον τίτλο «ΟΡΙΣΜΟΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ» παρ. 1, άρθ. 71 παρ. α), άρθ. 91 παρ. 1 περ. α), β), άρθ. 94 παρ. 4 του ν. 4412/2016, άρθ. 68 του ν. 3863/2010.

12. Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει το διαγωνισμό και δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΕΣ Πράξεις VI Τμήματος 78/2007, 19/2005, 31/2003, ΣτΕ Ε.Α. 523/2010), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση των διατάξεων (όρων) αυτής, οδηγεί σε ακυρότητα των εγκριτικών πράξεων του αποτελέσματος του διαγωνισμού και των κατακυρωτικών αυτού πράξεων (ΟΛΣΤΕ 2137/1993). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία (ΕΣ Πράξη VI Τμήματος 78/2007, IV Τμήμα ΕλΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000). Ως εκ τούτου, προσφορές, που δεν πληρούν τις ανωτέρω απαιτήσεις, καθίστανται απορριπτέες ακόμη και στις περιπτώσεις που η διακήρυξη δεν αναφέρει ρητά (κατά μείζονα δε λόγο, όταν ορίζει) ότι οι εν λόγω απαιτήσεις τάσσονται επί ποινή αποκλεισμού (ΕΑ ΣτΕ 79/ 2009, πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 26/2007 κ.ά.). Επομένως, η αναθέτουσα αρχή θεσπίζοντας τους όρους της διακήρυξης αυτοδεσμεύεται και είναι υποχρεωμένη να τους εφαρμόσει χωρίς

παρεκκλίσεις, η δε παράβαση των όρων αυτής οδηγεί σε ακυρότητα των εγκριτικών πράξεων του αποτελέσματος του διαγωνισμού. Τα παραπάνω προκύπτουν και από την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή των κριτηρίων ανάθεσης και την κρίση επί των προδιαγραφών και προσκομιζόμενων δικαιολογητικών κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και αξιολόγηση προσφορών (ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 *Siac Construcrction Ltd*, Συλλογή 2001, σ. I-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1996, σ. I-2043, σκέψη 54), καθώς οι προσφορές τους θα αξιολογηθούν επί τη βάση των όσων δήλωσαν, προσκόμισαν και εν τέλει ίσχυαν κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο (ήτοι αυτόν της ολοκλήρωσης χρόνου υποβολής προσφορών).

13. Επειδή η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ. C-278/14, *SC Enterprise Focused Solutions SRL*, σκ. 25 και C-599/10, *SAG ELV Slovenko* κλπ, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ. C-278/14, *SC Enterprise Focused Solutions SRL*, σκ. 27). Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο σε περίπτωση ενδεχόμενου αποκλεισμού από τη διαδικασία (C27/15, *Pirpo Pizzo*, ECLI:C:2016:404, σκ. 42).

14. Επειδή οι όροι, που τίθενται επί ποινή αποκλεισμού από τη διακήρυξη, αποτελούν δέσμια αρμοδιότητα της Επιτροπής Διαγωνισμού να αποκλείσει την παρουσιάζουσα έλλειψη/απόκλιση προσφορά (ΣΤΕ 743/2000), σύμφωνα με την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή τους κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και αξιολόγηση προσφορών (ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 *Siac Construction Ltd*, Συλλογή 2001, σ. I-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C-87/94, *Επιτροπή κατά Βελγίου*, Συλλογή 1996, σ. I-2043, σκέψη 54).

15. Επειδή το συμφέρον για την άσκηση της προσφυγής είναι έννομο όταν: α) δεν αντίκειται στο δίκαιο β) αναγνωρίζεται από το δίκαιο και γ) αποσκοπεί στη διατήρηση των ισχυουσών ρυθμίσεων, οι οποίες διασφαλίζουν μια ευνοϊκή για τον αιτούντα κατάσταση και οι ως άνω προϋποθέσεις πρέπει να συντρέχουν αθροιστικώς (Δ. Θ. ΠΥΡΓΑΚΗΣ, ΤΟ ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 81 και 84). Συνεπώς, η προβολή από τον προσφεύγοντα, του οποίου η προσφορά έχει γίνει αποδεκτή, λόγου αποκλεισμού της προσφοράς κατά άλλου συνδιαγωνιζόμενου, ο οποίος συντρέχει και για τον ίδιο, με σκοπό τον αποκλεισμό του άλλου συνδιαγωνιζόμενου από τη συνέχεια της διαγωνιστικής διαδικασίας, αντίκειται στην αρχή του ίσου μέτρου κρίσης, η οποία αποτελεί ειδικότερη έκφραση των αρχών της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας που διέπουν το σύνολο του ενωσιακού δικαίου των δημοσίων συμβάσεων, αλλά και στην καλή πίστη και πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος (βλ. ΑΕΠΠ 265/2018 Εισηγήτρια Ι. Θεμελή, ΑΕΠΠ 67/2019 Εισηγήτρια Ε. Αφοκάρδου, εφ' ής η ΕΑ ΣτΕ 59/2019).

16. Επειδή ο προσφεύγων, με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, στρέφεται με πρόσθετο λόγο ειδικά κατά της τεχνικής προσφοράς του δεύτερου αναδειχθέντος μειοδότη κ., και επικαλούμενος τον όρο 2.3.3.2 της διακήρυξης, νομολογία των Δικαστηρίων και τις αρχές της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας, ισχυρίζεται ότι η τεχνική προσφορά έπρεπε να απορριφθεί διότι «... δεν απέδειξε ότι πληροί όλες τις απαιτούμενες τεχνικές προδιαγραφές της Διακήρυξης, και συγκεκριμένα δεν απέδειξε ότι διαθέτει φορτηγό αυτοκίνητο για την μεταφορά απορριμμάτων, το οποίο περιλαμβάνεται στον ελάχιστο απαιτούμενο εξοπλισμό με βάση τη Διακήρυξη. Έτσι, σε κανένα μέρος της προσφοράς της δεν αποδεικνύει ότι η ίδια η ατομική επιχείρηση ...Σ ή η τρίτη εταιρία στην οποία στηρίζεται (η 3G) έχει στη κατοχή της φορτηγό αυτοκίνητο για την μεταφορά απορριμμάτων. Συγκεκριμένα στο αρχείο «32.ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ 2_signed», στο επίμαχο πεδίο παραπέμπει στο αρχείο «33.PROSPECTUS ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ NEW_signed» (Γράφει εκ παραδρομής 34.PROSPECTUS ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ NEW_signed). Όμως, ούτε στο συγκεκριμένο αρχείο ούτε

σε κανένα άλλο δεν υπάρχει πουθενά τεχνικό φυλλάδιο ή κάποιο άλλο αποδεικτικό έγγραφο που να αποδεικνύει ότι βρίσκεται στη κατοχή της όχημα που μπορεί να εκτελέσει την μεταφορά απορριμμάτων...»

17. Επειδή όπως προκύπτει από τα στοιχεία της διαδικασίας, που είναι αναρτημένα στο ΕΣΗΔΗΣ, και όπως αναφέρεται στην προσφυγή, ο προσφέρων δήλωσε στην τεχνική του προσφορά (αρχείο 32. ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ 2) ότι θα διαθέσει το απαιτούμενο φορτηγό αυτοκίνητο χωρίς να προσκομίσει έτερο στοιχείο, ως άλλως τε έπραξε και ο προσφεύγων (βλ. αρχεία προσφοράς του προσφεύγοντος με τον τίτλο 22 ΛΙΣΤΑ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ, σελ. 1, 21 ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ, σελ. 13 πεδίο 2.3.1_1 παρ. ζ), όπου παρέπεμψε για την απόδειξη της συμμόρφωσης στο αρχείο 20 ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ-ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ και αρχείο με τον τίτλο 20 ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ-ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ σελ. 10 παρ. 2.3.1_1 παρ. ζ). Εν προκειμένω, και παρά τα αντίθετα που ισχυρίζεται ο προσφεύγων, δεν απαιτείται από την διακήρυξη να προσκομιστεί οποιοδήποτε στοιχείο που να αποδεικνύει ότι ο προσφέρων έχει στην κατοχή του φορτηγό αυτοκίνητο για την μεταφορά των απορριμμάτων είτε ως κύριος είτε ως μισθωτής, ούτε απαιτείται η προσκόμιση σχετικού τεχνικού φυλλαδίου με τεχνικές προδιαγραφές του φορτηγού, οι οποίες προδιαγραφές άλλως τε ούτε τίθενται από την διακήρυξη. Περαιτέρω, είναι αβάσιμος και ο ισχυρισμός της προσφυγής ότι ο προσφέρων όφειλε να αποδείξει με την προσφορά του *ότι βρίσκεται στη κατοχή του όχημα που μπορεί να εκτελέσει την μεταφορά απορριμμάτων*. Και τούτο δεδομένου ότι στον όρο 2.3.3.2 της διακήρυξης δεν απαιτείται η κατοχή του φορτηγού ήδη κατά τον χρόνο της υποβολής της προσφοράς αλλά ρητώς *για όλη την διάρκεια της σύμβασης*. Εξ άλλου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί αποκλεισμού της προσφοράς του συνδιαγωνιζόμενου προβάλλεται χωρίς έννομο συμφέρον - αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενο-, και πρέπει να απορριφθεί, αφού και ο ίδιος ο προσφέρων -ως παραπάνω αναφέρεται- υπέπεσε στην ίδια φερόμενη πλημμέλεια για την οποία ήδη αιτείται την απόρριψη της προσφοράς του Θ. ... (βλ. σκέψη 15). Για τους λόγους αυτούς πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος της προσφυγής κατά της προσφοράς του

18. Επειδή γίνεται δεκτή εν συνόλω η εισήγηση.

Αριθμός απόφασης: 1732/2022

19. Επειδή κατόπιν των ανωτέρω η υπό εξέταση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, και να καταπέσει το παράβολο που κατέθεσε ο προσφεύγων (άρθ. 363 παρ. 5 ν. 4412/2016 και 5 ΠΔ39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την προδικαστική προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε την 18-11-2022 και εκδόθηκε την 8-12-2022 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

**Η Πρόεδρος
Ε. Σβολοπούλου**

**Η Γραμματέας
Δ. Κυριαζή**